

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

25. Dies Avgvsti. Unde majores Deo agendæ sunt gratiæ, quàm pro ipsius gratia per Dominum nostrum Jesum Christum? S. Augustus contra advers. Legis, & Proph. l. l. c. 18.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus.

Tessera.

667

muncionem, plus ad gloriam Divinam conferre, quam si res omnes etiam possibiles in linguas convertat, imò in præstantissimos Seraphinos, qui Deum & ardentissimè adament, & æternum laudent. Quàm ergò necesse est gratum esse unicum Sacrificium: cum inde tanta Deo resultet laus, & gloria; & cum ille laudis suæ, & gloriæ sit cupidissimus: cum nemo sit, qui non sit laudis avidus; prout canit Poëta:

Nemo tam pravus, qui non sit laudis avarus.

25. DIES AVGVSTI.

Unde majores DEO agenda sunt gratiæ, quam pro ipsius gratia per Dominum nostrum Jesum Christum? *S. Augustinus contra advers. Legis, & Proph. l. i. c. 18.*

Sacrificiū I.
Missæ, est
Euchari-
sticum.

Non tot scater aër atomis,
quot homo Dei beneficiis.
Ubi, gratiæ est collatio, illic
requiritur gratiarum actio.

Sed, sicut nulla est proportio unius puncti ad immensitatem: sic nec ulla inter nostram erga Deum benevolentiam, & Dei erga nos beneficentiam. Christus non nescius, nos rependendæ pro tot beneficiis gratiæ impares esse: ipse, ut non dives minus, quam in nos præpensus est, egestati illi nostræ miro modo consultum voluit. Ille rationem nobis optimam subministravit, par Dei meritis in nos, grati animi pignus, dignasque gratias referendi, dum in usus nostros Sacrificium Eucharisticum instituit: utpote, ut ipsa vox Eucharistia sonat; institutum est
ad be-

ad beneficiorum gratam recordationem, gratiarumque pro iis actionem. Vide hîc, quomodo omnes gratitudinis partes in hoc Sacrificio exercentur. Prima pars est, gratiarum actio. Secunda, grata commemoratio. Tertia, beneficii relatio. Agamus de prima: *Gratiarum actio, nihil est aliud, quàm beneficii protestatio grata acceptæ, cum quadam sui subjectione, & dimissione ad ipsum Benefactorem directâ.* Ita Lessius de primâ parte. Hîc autem, cum gratiarum actionis vicem subeat ipse Christus, rationem cuiusdam debiti induit: ipseque, tanquam reverâ ob beneficia nobis collata debitus Patri immolatur. Quod hoc paradoxum? Ergone, ille debetur ob beneficia aliqua nobis collata? planè debetur. At quantum sunt res illæ ad Christum collatæ? Et ut essent maximæ, nonne sunt ejus beneficia? Quid hoc est debet aliquem, propter suum ipsius beneficium? Hoc stragemma est Eucharistici Amoris. Hic enim Amor, ipse est, qui Christum non obligat eum in usum, ac pro communibus Patris Æterni beneficiis, & ipsius quoque in gratiarum actionem rependatur. Quare, cum hæc gratiarum actio, in affectu, grataque voce consistat: ipse totus in affectum, totus in linguam convertitur, ut nomine nostro gratias Patri agat.

II. Altera pars, est beneficii accepti grata commemoratio. Hoc fit in quovis Sacrificio. Imò, Christus ipse, beneficia tum Patris, tum sua nobis in memoriam refricare, dici potest. Nam de memoria Passionis, ac Mortis suæ, respectum est, illum non verbis modò, sed & re ipsissimâ meminisse; quando nimirum, primarius ipse Sacerdos consecrat. Deinde, licet ipse non sacrificaret propriè, nec proprio nomine

nomine fines istos Sacrificii sibi proponeret; tamen, quatenus mentem injicit Ecclesiæ, ad eos fines sacrificiandi; eamque voluntatem inspirat, prius in Divinissimo suo Corde concepram pro facto; & ipsius cordis voce, sua illa beneficia commemorare dicendus est: atque, ut Homo-Deus, sibi ut Deo homini, hujusmodi memoriam nostro nomine dicare. In qua quidem memoriâ amabile ænigma comperio, amoris Eucharistici arte compositum. Nam, cum primum, & maximum beneficium sit, ipse affectus dantis, seu cor, efficitur Cor Domini nostri JESU, & princeps ejus beneficium esse, & sui præconium; Poëtam esse & poema, & poematis materiam; Oratorem esse, & orationem, & orationis materiam.

III. Postrema pars gratitudinis, est beneficii repensio. De illa porro, quid dicam? Quia, si per sacrificium rependimus beneficium, ergo ille accipit: At ita conficeretur, Deum supremum nobis inferiorem esse, quatenus beneficium acciperet. Est enim hæc Aristotelis sententia à Theologis recepta: eum, qui beneficia confert, eam ipsam ob rem, superiorem esse eo, qui illud acciperet. Et verò, qui accipit beneficium, gratias debet. Quis autem dicere audeat, Deum quidquam creaturis debere? sed quidquid fuerit, illud est infallibile; nos sæpè pro minoribus beneficiis, immensum aliquod, & Deo gratissimum referre; ipsum, nimirum, charissimum ejus filium: qui etsi omninò Dei sit, tamen nobis reverà ab ea donatur, reverà noster est, ipsique in sacrificio reverà à nobis offertur, atque adeò, in gratiarum actionem à nobis offertur. Quâ in re agnosco aliam ingentia planè beneficia. Nam, ut Christus Patri sic redda-

reddatur; confert Deus Sacerdotibus vim quandam tantum non infinitam, quâ illum reipsâ efficiant, seu producant. Deinde, ita illum rependere, summi meriti est, & summæ, ad nova beneficia obtinenda virtutis. Hic igitur, jam cognoscis, quomodo per Eucharisticum sacrificium, grati animi partes omnes exequi possis. Fieri enim non potest, ut possis pro omnibus Dei donis, gratis, favoribus, beneficiis gratior Deo existere, quàm per hoc sacrificium. Quomodo enim posses copiosius æterno Patri gratias, quàm per Cor, & linguam ipsius Christi; quàm inquam, per ipsum totum, qui, ad gratias nostræ nomine habendas, in cor, & linguam vertitur? Multa debes, redde quod debes: nam

Mutua, quæ debes, reddendo solvere debes.

26. DIES AUGUSTI.

Fides, orando impetrat; quod lex imperat. *S. Augustinus ad Bonifac. c. 5.*

Sacrificiū I. **U**bi multa imperantur, multa, necesse est, impetrentur: plurima imperantur lege, quæ facile impetrantur Fide. Sed, si usquam ad impetrandum debeat Fides, suas exerere vires, est in sacrificio illo incruento, quo quotidie Deo offertur Deus cruentus. Quid poterit Pater Æternus negare, dum illi litatur talis victima, quâ nihil illi possit esse gratius; & quæ veniam pro reis, tot rogat vocibus, quot corpus patet vulneribus? (a) Impegerat colaphum Gregarius miles, Leoni Peretie juveni nobili, & præfervido, & mox fugam miles arripuit.

(a) *Rho. in exemp. de Eucharist.*